

N:o 31.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 21 mars 1899.

— — — — Andra Kammaren den 21 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående förbud mot försäljning af spirituösa drycker mot postförskott.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 7.)

Till Konungen.

Gällande förbud för innehafvare af rättighet till försäljning af bränvin att låta vare sig mot efterkraf för köpeskillingen eller genom ombud å annat ställe än det, der han sin försäljningsrättighet utöfvar, till köpare utlemna bränvin i mindre belopp än 250 liter, hvarom finnes stadgadt i 4 § 2 mom. af kongl. förordningen angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker den 24 maj 1895, sådant detta lagrum lyder enligt kongl. kungörelsen den 25 september 1897, har, enligt hvad uti en vid innevarande riksdag väckt motion erinrats, börjat kringgå på det sätt, att vid försäljning af spritdrycker till någon å annan ort bosatt reqvirent varan adresseras i afsändarens eget namn, hvarjemte fullmagt mot postförskott, motsvarande det belopp, reqvirenten har att för varan betala, tillsändes denne, som derefter utlöser fullmagten samt under åberopande af densamma utqwitterar varan. Om icke förbud blefve stadgadt häremot, komme enligt motionärens påstående försäljningen af spirituösa drycker mot postförskott att tilltaga, och dryckenskapen att i hög grad befrämjas synnerligast bland

den arbetande klassen på större arbetsplatser. Det lär ock, enligt Riksdagens åsigt, icke kunna bestridas, att försäljningen af spirituösa drycker mot postförskott innebär ett uppenbart kringgående af bränvinsförsäljningsförordningens ofvan omförmälda föreskrifter, med hvilka tydligen åsyftats att i möjligaste mån främja de enskilda kommunernas sträfvan att hvar inom sitt område motarbeta missbruket af spirituosa. Efter motionärens uppgifter att döma, synes ock användningen af det anmärkta tillvägagångendet redan hafva, åtminstone på vissa orter, vunnit en betänklig utsträckning. Det torde emellertid vara tvifvelaktigt, huruvida ett enkelt förbud mot försäljning af spirituosa i mindre kvantiteter mot postförskott skulle kunna göras effektivt. Möjligen skulle deremot det afsedda målet kunna vinnas på annan väg, då den, som på grund af fullmagt uttager ett i afsändarens namn afsändt parti spirituosa, i sjelfva verket torde vara att anse såsom afsändarens ombud för varans utlemnande. Utan att dock vilja härutinnan uttala någon bestämd åsigt, får Riksdagen hos Eders Kongl. Maj:t anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta verkställa undersökning rörande ofvan omförmälda missförhållanden samt till Riksdagen inkomma med förslag till den ändring i kongl. förordningen angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker, hvartill berörda undersökning möjligen kan gifva anledning.

Stockholm den 21 mars 1899.

Med undersätlig vördnad.